

possidere iam nullū INGRESSIT suspensionē Spe-
rate sagacibus quibuslā, quod nullam omnino in
hac adfarcinata barbarie tua, nec genitoris, nec
genitricis, feceris mentionē. Narrant historia in-
gratos quoslā filios fuisse utrumq. parentum, vel
alterum, quod sinistre se genuerunt odio profectu-
tos. Qui habet aures audiendī, audiat. SED cur
Sperate exemplo deicisti in terrā multū, habitū
parentū tuorum sabobscura, vel modica mētionē?
Ortam fateri rubor unde duxerit Quid nota re-
condis. Sciunt hunc tonsores, ac lippi cuntes. Mirā
certe criminum conditio, ut vel nolentibus eorum
autoribus, ut quadam uolū se prodant prociuis.
Inuenalis Deprendas (inquit Satyricus) animi tormēta la-
saty. 9. tentis in agro corpore, deprendas Et gaudia, su-
z. Metamorph. mit utrūq. inde habitū facies. Elegās Nasonis illud.
Prouer. Heu q. difficile est crimē nō prodere uolū. In pro-
Seneca uerbis abierunt Tragicū illud. Vultus loquitur
trag. 10. quodcūq. negas. Item Manlij hemistichū. Ante
Lib. 5. os est anlus. Rursus Et Horatianū illud ex Epodo.
Ora pallor albus inficit. Huc tendit Salomonis
Parabola, prouerbiorum cap. 27. Quomodo in
aquis (inquit) resplendet uultus prospicientiū sic
corda hominum manifesta sunt prudentibus.

Speratus.

Amicioribus non semel a uobis

speretis.

ſpretis literis.

Facultas Theologica.

SCRIPSISSE te antehac aliquot amiciores
ad nos literas, non iniuriſſimas, ſed ſpreſiſſe eas
nos cōmunitatium certe tuā. Non reſpōdimus in-
terdum tibi, ſed quod abinam gentiū profugus tūc
digeres, conieſtare nequiniſſimum ullo modo. Vel qđ
literę tuę nullius, aut morietī parvi omnino uſe
ſunt. Preſertim, quod quicquid inter nos negocij
ante fuerat, deteximus primis literis. Affuit & Prouer-
bia. causa certe alia, ne ſcilicet dum acu rem ipſam tuā
tangeremus, malū uirum (quod dicitur) atris ſer- Prouer-
pentibus adderemus. Mouit & parcimia elegans bium.
illa nos. Fumantem naſum nanq̃ tentaueris aſſi. Prouer-
Fuisset certe in rem tuā ſperate ſi nō literis, ſed bium.
coram, negociū huiusmodi tractaſſemus. Nec id
detrectauimus aliquando, nec modo libeat, hodie
detrectamus. At dicis forſitan, timētes nos iſthac
naſſe quo librummodo commentari. Sed κένωτες Phalaris
ῥάδιον in dēz oia κενήσθαι. SED ſcribam (in- in eplis.
quies) ſiſmoſos in nos libellos. Et quā ratione ſa-
na bona carens, quāt inculpatoſ homines diffā-
marit. Et atque pretereā atrocem leges poenā ipſi, Titul. 10.
qui ſiſmoſos libellos in aulgm ediderit. Nō ueror 46. ff. &
(inquit forſan) leges. Quid ſi nec ſanctioſ, imo nec tit. 36. co-
Deum quidē. Sed ſultam certe, genus hoc hoim, dicit et. 5.

C ij ſormis q. prima.

formidare. Nam legisti Sperate Horatianū illud.
 Et mendax infamia terret quē nisi mendosam, &
 mendacē! DEPINGAM vos lupos (inquit) totius
 sæculi secundum nostrā versipellē industriā dili-
 genterq; vos deferā in lucē. Filius lupa rite lupus
 dicitur. Cur ergo iure natos lupos uocitas? Tutum
 non est Sperate lupos tangere. PINGAM vos
 inquit. Magnus Alexander edicto cauit, ne quis se
 præter Apellem pingeret. Existimabat enim mi-
 serie ascribendū, quom quis a pictore ineptissimo
 pingeretur. PINGAM vos inq;. Nam hircocero
 nos pinget multo rectius. Num desunt tibi turpes
 meretricule? Pingas, rogamus, Martis adulterū.
 Pinget parentum uisceri locum mania. Si pictor es
 Sperate laudem tibi haud modicā comparabis, si
 Romanae urbis primorū conditorum pinges na-
 talitium. Si pictor es, ex Ethroclis, & Polynicis
 fratrum origo sibi tibi aptissime pingendam offert.
 Amice monemus, ne Bubale prouoces Hippona-
 stem. DEFERAM (inquit) vos in lucē. Tenebrae
 (monstrum) minitantur lumini. Reliqua mox se-
 quentia, tanq; sale carentia, nūsum nobis ad Philo-
 nidem relegenda. Vanis timidior sit necesse est, q
 ob infamem Speratū sive bonae fame fuerit desti-
 tutus. In ipse præterea libellis, qualis sit eorū au-
 thor, ad Ammufin diuocatur luce clarius. Egre-
 giam præterea laudem hac ratione apud prudē-
 tes Pau-

tes Paulule reportabis. Vide Sperate ne hac pa-
lestra laudibus eos exornes, quorū statueris gloriā
denigrare. Circumfertur elegās hic senarius. Ex-
ornat probos improbus comitiss. Quid rursus si *Prouer-*
quispiā multo te nasutior, tibi debitū reddiderit *biam.*
Talionē fuerunt nebulones haud pauci, qui in su-
mos sapientia viros, Homerū, Socratem, Catonē,
M. Tulliū, Virgiliū, Erasmiū Germanorū decus.
Immo in sanctos ipsos, & Christiū hoīm redemp-
torē, insulsos libros scripserint malis ausibus.

Speratus.

Seuერიorem (uti uobis uidebitur)
accipite lituram hanc.

Facultas Theologica.

PRAECIPIS Sperate, ut seueriorē lituram
hanc tuā (uti nobis inquis uidebitur) accipiamus.
Vtinā adfarcinat a huius barbarie nobis a te mis-
se lituram, id est, opaco quopiā liquore superindus- *Litura qd*
cto, omnimodā deletionē, expunctionemq; (in hoc
enim significatu liturā Latini accipiūt doctiores)
nos accipere praecipisses, ne scilicet fatilia, inania
q; tua hac legendo, tam operam perdidissemus, q̄ *Prouer-*
oleum. Certe tua hac litura (quicquid per liturā *biam.*
significare uolueris) nedum nō seuerior est uisa no-
bis, sed uana penitus, atq; leuissima. i. auctori suo

C ūq̄ similis